

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Exhortatio ad continuandam communionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

puram ad tangendum: ministrū promptum ad dandum: intentionem rectam ad conseruandum.

Da mihi peccatorum omnium veniam: & odium aduersus illa: da mihi animum facilem ad omnes iniurias condonandas, pro amore tui. Arma me te ipso, vt nullus hostis meus, aut tuus mihi noceat. Libera me ab omni malo, vt singulis horis paratus sim recipere in hoc sancto Sacramento, & laudare diuinam Maiestatem tuam per infinita sæcula sæculorum, Amen.

**EXHORTATIO AD
HOMINEM, QUITAM SÆPE
pēnitatus est à Deo ad cœle-
stes epulas, ne eas inter-
mittat.**

QUÆ M A D M A D V M tenere: flosculorum plantæ, quotidie rigari assuetæ, si rigari desinant, paulatim pallescunt, & colorem amittunt: pereunte simul & odore, & sapore: ita docent viri Sancti, & quotidiana experientia fieri illis qui soliti Sacramenti huius cibo sapius nutriti, ab eo postea abstinere.

2. Si eos Dominus accusat, qui ad ipsius nuptias contempserunt venire: quid faciet

ciet ijs, qui gustatam semel nuptiarum
suauitatem repudiant?

3. Quanto est maius beneficium, quo
Princeps quispiam priuatum hominem
afficit: tanto maior est indignatio, si be-
neficium contemnitur, & pro nihilo
ducitur,

4. Si Rex Assuerus repudiãuit vxorem,
quòd ad ipsius mensam inuitata venire
nollet, & aliam duxit, & à priore iubens
auferri gemmas omnes, & mundum
muliebrem coram se transferri iussit in
alteram: quid faciet Deus illi, qui post-
quam ad suum conuiuium accesserit,
postea tamen fastidit?

5. Si tam grauiter animaduertit Deus
in Eãam, quòd vnum pomum p̄eter
mandatum edisset, quomodo animad- *Genes. 22.*
uertet in eos, quos cum ipsa inuitãrit
ad suã mensãe delicias, quibus cum gu-
stum dederit carnis suã duleissimã, in
qua est vita, tamen hãc relinquunt, vt im-
pleant se alijs & cãpis Aegypti?

6. Si populum Israel, qui ad mannã,
suauitatem gustatam nauseabat, & co- *Exod. 16.*
turnices postulabat. ita Deus puniuit, vt
inter cibum mortẽ in ipso immitteret:
quid fiet ijs; qui verum manna coeleste
postquam gustarunt, contemnunt? *Genes. 2.*

7. Vt Esau, cum pro pulte lentiũius pri-
moge-

mogenituræ vendidisset, in totum vitæ tempus doloribus conflictatus est: sic pleni miserijs & angoribus reliquam vitam transigunt, qui exiguam ob rem Christum primogenitum fratrem nostrum in Sacramento contemnunt.

8. Vfus Sacramentorum certissima est ratio salutis adipiscendæ, à peccatis abstinenti, ornandi se virtutibus, vincendi omnes tentationes, insultus omnes fortiter sustinendi. Itaque qui gustatum hoc Sacramentum relinquit, relinquit rectissimam viam ad salutem, & breui tempore implebitur omni genere peccatorum.

Cant. 1. 9. Spōsus ad Sponsā in Canticis: *Si ignoras te inquit, o pulcherrima inter mulieres, egredere, & abi post vestigia gregum.* Quasi diceret: O anima sponsa Dei, gratiosa apud Deum, quotidie visitata à Deo, si non agnoscis hanc gratiam, si non æstimas, si non curas, si pateris tibi perire, peiores gregibus brutorum animalium.

Heb. 9. 10. D. Paulus ad Hebræos scribens, affirmat eum, qui semel gustauerit Spiritus sancti dulcedinem, deinde eam relinquent, vix posse iterum gustare, quid fiet ergo illis, qui tantam suauitatem, tam sæpè in Sanctissimo Sacramento gustarunt, & tamen gustum illum volentes amittunt. 11. Vt

COMMVNIONE. 41

11. Vt filius prodigus, dum erat in domo patris cibi & suauitatum habebat satis, posteaquam reliquit patrem, incidit in magnas calamitates, vt panem moreretur fame: sic euenit ijs, qui dulcem victum huius Sacramenti deserunt. *Luc. 15.*

12. Vt Christus Dominus grauissimè conqueritur de Iuda: si inquit, *inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.* Tu autem homo, qui debebas mecum dulces cibos, prodidisti me: Sic credendum grauissimè Deum offendi ingrato illorum animo, qui cum toties in ipsius mensa dulcissimum Sacramenti panem gustauerint, tandem ipso relicto ad mundum, id est, inimicum Dei se transferunt. Vt igitur illis, qui tantis quotidie à Deo beneficijs acceptis, ventuntur, retrò. Melius & ipsis erat, si nunquam nati fuissent. Sicut Dominus Deus volens sibi animam aliquam vnire, ac proinde & ad Sacramentorum frequentationem attrahere, omnia impedimenta conatur ab illa remouere: sic quando eam ad se attraxit, re ipsa remouet illa: quare & ipsa, cum quotidie à Deo inuitetur ad nuptias sedulo cauere debet, ne alicui rei se addicat, quæ eam impediatur. Vnde si, verbi causa, aliquem impediatur, quod nimiùm addictus sit filijs, Deus illi tollet. *Idem*

Idem dicendū de opibus, recreationib⁹,
 & id genus similibus, atque in ijs faciet
 illum maiorem sentire crucem, in qui-
 bus cogitat se maiorem percepturum
 voluptatem. Et hæc est vna è maximis
 Dei misericordijs, vt etiam coacti ad e-
 um confugiamus Ait Chrysoſt. Deum
 esse amatorem admodum zelosum. Et
 sicut qui amat fœminam aliquam tan-
 quam sponsam, non sustinet in amore
 riuales: vnde si auertat sponsam in quẽ-
 piam alium oculos conijcere, ac proin-
 de eum magis amare, mox destinat illũ
 ad cædem, vt amorem omnem sponsæ
 in se conuertat: sic Deus, cum aduertit
 nos amorem nostrum cõuertere in res
 creatas, mox eas è medio tollit. Cuius
 rei clarũ exemplũ habemus in testa-
 mēto veteri illorum, qui è populo Dei,
 cum contempto manna, carnes concu-
 piſſent, miserrimè sunt trucidati. Et in
 nouo testamento eorum, qui ob nega-
 tiones, ob emptam villam, ob ductam
 vxorem & alias recreationes nuptias re-
 spuerunt & malè perierunt, neq; enim
 malum erat, aut ducere vxorem, aut vil-
 lam emere, aut iugabouum probare, sed
 malum erat vxoris, mariti, filiorum, o-
 pum, honorum amorem interponere
 amore Domini D E I, quia auocabat
 ab

Exod 16:

Luc. 14.

COMMUNIONE. 43.

ab aditu nuptiarum Dei, hoc est, communione sanctorum Sacramentorum. Vnde liquet affectus nostros inordinatos efficere, tum vt Sacramenta non frequentemus, tum vt suauitatem illorum non sentiamus, & ideo Deus nobis offenditur.

Si Deus aperire dicat, volentem venire post se, ac proinde & videre illum ac gustare in Sacramentis sanctis, debere abnegare seipsum, tollere crucem suam, & sequi ipsum; quomodo gustabit eum, qui affixus est rebus mundi, & suae voluntati? Et si discipulus eius esse non potest, qui non odit patrem, matrem, filios, uxorem, ac insuper seipsum, quomodo poterit eius esse discipulus, qui inordinate diligit seipsum, quarit seipsum, & nimium afficitur erga seipsum? Certè si Deus velit eum affici ad se, & venire eum sibi, necesse est, vt eum mortificet in re illa, quam inordinate amat, & qua impedit amorè diuinum. Legimus Deum B. ANGELE de Folingio sustulisse maritum cum liberis, vt ne amorem eius erga se impedirent. Idè legitur de B. Catharina Genuèsi. De alia quoq; sancta, cū quodam die marito & tribus filijs priuaretur, eā gratias egisse Deo, eò quòd deinceps occasionē haberet.

haberet diligentius ei seruiendi.

Gen. 22.

Propterea Deus Abrahamo, eadem filij imperavit, vt ostenderet nullum amorem diuino esse anteponendum, ne videlicet vnquā impediamus, quo minus illum amemus & accipiamus in Sacramento Hæc est vestis illa nuptialis, qua Deus ornari vult omnes, qui veniunt ad suas nuptias. Quomodo ergo ad has accedet homo coopertus amore mundi? qui cogitat excipere se in Sacramento eum, qui diuitias nequaquam amet, quare & semper fuit pauper: qui honores respuat, quare semper habitus est contemptui; qui voluptates carnis non cupiat, quare & plenus fuit dolorū, qui non amauit inordinatè parentes? vt qui nec propter carissimos discipulos, nec propter matrem, quam tenerrimè, amabat, quicquam voluerit quod patendum esset, nec ipsam mortē declinare.

Excipitur in hoc Sacramento, ille, qui nudus pepēdit è cruce sublimis à terra; vt sciamus nos si ipsius esse velimus, debere esse nudos ab omnibus affectionibus inordinatis, & eminere supra amorem omnium terrenorum. Alioqui apprehēdet scilicet si agellum, & exturbabit has res, quæ sanctum ipsius templum violant, & locum reliquiarum suarum maculant.

CON-